

μὴ διασπᾶν τὸν ἐν ἑαυτοῖς θεόν. οὐκοῦν εἰς θεοκρασίαν τινὰ
καὶ τὴν πρὸς τὸν θεὸν ἔνωσιν καὶ τὴν τοῦ νοῦ κοινωνίαν
καὶ τὴν τῆς θείας ψυχῆς ἀπέβλεπεν αὐτοῖς ἢ πᾶσα τῆς
φιλίας σπουδὴ δι' ἔργων τε καὶ λόγων. τούτου δὲ οὐκ ἂν
5 ἔχοι τις εὐρεῖν ἄλλο βέλτιον, οὔτε ἐν λόγοις λεγόμενον
οὔτε ἐν ἐπιτηδεύμασι πραττόμενον· οἶμαι δ' ὅτι καὶ πάντα
τῆς φιλίας ἀγαθὰ ἐν αὐτῷ περιέχεται. διόπερ καὶ ἡμεῖς
ὡσπερ ἐν κεφαλαίῳ τούτῳ τὰ πάντα περιλαβόντες τῆς
Πυθαγορικῆς φιλίας πλεονεκτήματα παυόμεθα τοῦ πλείω
10 περὶ αὐτῆς λέγειν.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ γένη τεταγμένως οὕτω διήλθομεν περὶ ³⁴
Πυθαγόρου τε καὶ τῶν Πυθαγορείων, ἴθι δὴ τὸ μετὰ τοῦτο ²⁴¹
καὶ τὰς σποράδην ἀφηγήσεις εἰωθυίας λέγεσθαι <τεκμήρια>
ποιησώμεθα, ὅσαι οὐχ ὑποπίπτουσιν ὑπὸ τὴν προειρημένην
15 τάξιν. λέγεται τοίνυν ὡς φωνῇ χρῆσθαι τῇ πατρίᾳ ἐκάστοις
παρήγγελον, ὅσοι τῶν Ἑλλήνων προσῆλθον πρὸς τὴν
κοινωνίαν ταύτην· τὸ γὰρ ξενίζειν οὐκ ἔδοκίμαζον. προσ-
ῆλθον δὲ καὶ ξένοι τῇ Πυθαγορείῳ αἰρέσει καὶ Μεσσαπίων
καὶ Λευκανῶν καὶ Πευκετίων καὶ Ῥωμαίων. Μητρόδωρός
20 τε ὁ Θύρσου <ἀδελφός, τῆς> τοῦ πατρὸς Ἐπιχάρμου καὶ
τῆς ἐκείνου διδασκαλίας τὰ πλείονα πρὸς τὴν ἰατρικὴν
μετενέγκας, ἐξηγούμενος τοὺς τοῦ πατρὸς λόγους πρὸς
τὸν ἀδελφόν φησι τὸν Ἐπίχαρμον καὶ πρὸ τούτου τὸν
Πυθαγόραν τῶν διαλέκτων ἀρίστην λαμβάνειν τὴν Δωρίδα,
25 καθάπερ καὶ τὴν ἄρμονίαν τῆς μουσικῆς. καὶ τὴν μὲν Ἰάδα
καὶ τὴν Αἰολίδα μετεσχηκέναι τῆς ἐπὶ χρώματος προσωδίας,
Ἄτθίδα δὲ κατακορέστερον μετεσχηκέναι τοῦ χρώματος,